

Πριν να γίνει θεός του πολέμου για τους Έλληνες, ο Άρης ήταν ενσάρκωση της βίας και της οργής των άγριων λαών της Θράκης και δε φαίνεται να είχε μεγάλη σχέση με τη μεταμέλεια και τον έλεγχο της συνείδησης. Τον λάτρευαν με ανθρωποθυσίες και σ' αυτή τη συνήθεια ίσως να οφείλεται ο μύθος που ήθελε τον γιο του από την Κυρήνη, τον Διομήδη, να τρέφει με ανθρώπινη σάρκα τα τέσσερα άλογά του.

Ο Διομήδης ήταν βασιλιάς των Βιστόνων της Θράκης κι έριχνε όσους ξένους ξέπεφταν στα μέρη του να τους φάνε τα άλογά του που, κατά κάποιον άλλον μύθο, δεν ήταν παρά οι κακομούτσουνες ανθρωποφάγες κόρες του. Παρ' όλο που έμεινε να λογίζονται φοράδες, τα ανθρωποφάγα άλογα του Διομήδη ονομάζονταν Πόδαργος (σημαίνει γρήγορος), Λάμπων, Ξάνθος και Δεινός. Επειδή ήταν πολύ επικίνδυνα κι από τα ρουθούνια τους εκτόξευαν φωτιές, ο Διομήδης τα είχε αλυσοδεμένα και τα φρουρούσε πολύ καλά.

Ο Ευρυσθέας ανέθεσε στον Ηρακλή να του φέρει ζωντανά αυτά τα ανθρωποφάγα άλογα. Κατά μια εκδοχή, ο ημίθεος κίνησε να πραγματοποιήσει τον όγδοο άθλο μόνος του. Ήταν τότε που πέρασε από τις Φερέες και βρέθηκε να παλεύει με τον Θάνατο για να σώσει την Άλκηστη, στο τρίτο από τα «Πάρεργα», τις περιπέτειες που του έλαχαν στη διάρκεια της πραγματοποίησης των άθλων, χωρίς να έχουν σχέση με αυτούς (η Κενταυρομαχία στη Φολόη και η μονομαχία του με τον κένταυρο Ευρυτίωνα ήταν τα δυο πρώτα, όπως αναφέρθηκε). Κατ' άλλη εκδοχή, ο Ηρακλής οργάνωσε εκστρατεία παίρνοντας μαζί του και άλλους ήρωες, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο ερωμένος του, Άβδηρος. Σύμφωνα με αυτή την εκδοχή, ο Ηρακλής και οι σύντροφοί του έφτασαν στην θρακική παραλία με πλοίο.

Αιφνιδίασαν του βοσκούς και τους φρουρούς, έπιασαν τα άλογα και τα κατέβασαν στην ακτή. Ο Διομήδης μάζεψε τον στρατό του από οπλισμένους Βίστονες και βγήκε εναντίον του Ηρακλή που άφησε τα άλογα στη φύλαξη του Άβδηρου και με τους λοιπούς γύρισε πίσω να αναμετρηθεί με τους διώκτες του. Στη μάχη που ακολούθησε, ο Ηρακλής σκότωσε τον Διομήδη και οι Βίστονες τα παράτησαν.

Επιστρέφοντας μετά την μάχη στην ακτή, ο Ηρακλής και οι σύντροφοί του είδαν ότι τα άλογα είχαν κατασπαράξει τον Άβδηρο. Ο ήρωας συνέλεξε ό,τι είχε απομείνει από τον ερωμένο του και το έθαψε επιτόπου, ιδρύοντας εκεί την πόλη Άβδηρα. Όρισε να γίνονται αγώνες προς τιμή του κάθε χρόνο. Μετά, τα άλογα φορτώθηκαν στο πλοίο που πήρε τον δρόμο του γυρισμού. Ο Ευρυσθέας προτίμησε να τα αφήσει ελεύθερα. Μετά από

περιπλανήσεις, βρέθηκαν στον Όλυμπο και κατασπαράχθηκαν από άλλα άγρια θηρία.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ούτε ο Άβδηρος ήταν μαζί με τον Ηρακλή ούτε έγινε κάποια μάχη με τον Διομήδη. Ο Άβδηρος κατέκτησε την περιοχή σε άλλη χρονική στιγμή και έκτισε την πόλη που πήρε το όνομά του. Ήταν γιος του Ερμή από τον Οππούντα της Λοκρίδας και είχε μητέρα την νύμφη Θρονία, επώνυμη της πόλης των Θρονίων στην χώρα των Επικνημηδίων Λοκρών. Τα Άβδηρα όμως, είναι γνωστό ότι τα ίδρυσε στα τέλη του 7^{ου} με αρχές του 6^{ου} π.Χ. αιώνα ο Κλαζομένιος Τιμήσιος, τον οποίο οι κάτοικοι τιμούσαν ως ήρωα.

Όσο για τον Διομήδη, απλά ο Ηρακλής τον αιχμαλώτισε και τον έριξε στα άλογά του, τα οποία τον κατασπάραξαν. Κι όταν έφαγαν το αφεντικό τους, ηρέμησαν: Έγιναν άκακα και κανένα πρόβλημα δεν δημιούργησαν στην μεταφορά τους στις Μυκήνες. Υπήρχε βέβαια και η άποψη ότι ο Ηρακλής δεν κουβάλησε τα ανθρωποφάγα άλογα στις Μυκήνες αλλά προτίμησε να τα σκοτώσει επιτόπου με το ρόπαλό του.

Οπωσδήποτε, δεν είχε τελειώσει με τους κατά διαταγή άθλους. Ο Ευρυσθέας του ανέθεσε να φέρει την ζώνη της Αμαζόνας Ιππολύτης.

(τελευταία επεξεργασία, 14 Αυγούστου 2021)